

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE

CAPITOLUL 12

- 13 În păcătuirea cu buzele este o cursă primejdioasă, dar cel neprihănit scapă din bucluc. –
- 14 Prin rodul gurii te sature de bunătăți, și fiecare primește după lucrul mâinilor lui. –
- 15 Calea nebunului este fără prihană în ochii lui, dar înțeleptul ascultă sfaturile. –
- 16 Nebunul îndată își dă pe față mânia, dar înțeleptul ascunde ocară. –
- 17 Cine spune adevărul face o mărturisire dreaptă, dar martorul mincinos vorbește înșelăciune. –
- 18 Cine vorbește în chip ușuratic, rănește ca străpungerea unei săbii, dar limba înțelepților aduce vindecare. –
- 19 Buza care spune adevărul este întărită pe vecie, dar limba mincinoasă nu stă decât o clipă. –
- 20 Înșelătoria este în inima celor ce cugetă răul, dar bucuria este pentru cei ce sfātuiesc la pace. –
- 21 Nicio nenorocire nu se întâmplă celui neprihănit, dar cei răi sunt năpădiți de rele. –

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

22 Buzele mincinoase sunt urâte Domnului, dar cei ce lucrează cu adevăr îi sunt plăcuți. –

23 Omul înțelept își ascunde știința, dar inima nebunilor vestește nebunia. –

24 Mâna celor harnici va stăpâni, dar mâna leneșă va plăti bir. –

25 Neliniștea din inima omului îl doboară, dar o vorbă bună îl înveselește. –

26 Cel neprihănit arată prietenului său calea cea bună,

dar calea celor răi îi duce în rătăcire. –

27 Leneșul nu-și frige vânatul, dar comoara de preț a unui om este munca. –

28 Pe cărarea neprihănirii este viața, și pe drumul însemnat de ea nu este moarte. –

CAPITOLUL 13

1 Un fiu înțelept ascultă învățătura tatălui său, dar batjocoritorul n-ascultă mustrarea. –

2 Prin rodul gurii ai parte de bine, dar cei stricați au parte de silnicie. –

3 Cine-și păzește gura, își păzește sufletul ; cine-și deschide buzele mari aleargă spre pieirea lui. –

4 Leneșul dorește mult, și totuși, n-are nimic, dar cei harnici se satură. –

[Continuarea în numărul viitor]

ANUL X, NR. 439 I 7 APRILIE 2024

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane. Blandețe
- Mică Enciclopedie onomastică.
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Căci noi nu stricăm Cuvântul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți ; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos”.

[II CORINTENI 2 : 17]

Editorial. Marea despărțire (II)

„În noaptea aceea doi inși vor fi în același pat. Unul va fi luat și altul va fi lăsat ; două femei vor măcina împreună : una va fi luată și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp : unul va fi luat și altul va fi lăsat.” (Luca 17 : 34 - 36)

Oameni care sunt născuți în același popor, ba chiar în aceeași casă părintească, care au crescut cu aceleași obiceiuri și concepții, intră în viață. Zilele lor care au zburat repede, seamănă cu clocotul scurt și zgomotos al acelor ape care se revarsă.

Mult deasupra vieții lor trecătoare se înalță un lemn de o însemnătate veșnică : crucea de la Golgota. La acest semn se desparte alergarea lor pentru totdeauna, ireversibil. Unii își găsesc sfârșitul în veșnica noapte fără nădejde, ceilalți într-o veșnicie de pace și de bucurie.

De câte ori bărbatul și femeia nu zac pașnic unul lângă altul în mormânt și totuși drumurile lor care aici au fost așa de strâns legate unul cu altul, nu se vor mai întâlni niciodată. Părea să fie numai o singularitate ciudată, când Fritz a început să devină așa de liniștit și să citească zilnic din Biblie.

Dar aici a început despărțirea veșnică între Fritz și prietenii lui veseli, care acum râdeau de el. Viața lui a luat direcția spre Isus.

Frații și camarazii care au dus aceeași bătlăie, care au luptat sub același drapel, care au căzut și sunt îngropați pe același câmp de luptă, ei sunt, cu toate acestea, despărțiți pentru totdeauna, dacă în marele punct de despărțire al apelor veșniciei, la crucea Fiului lui Dumnezeu, au apucat-o în direcția opusă.

Numai copiii lui Dumnezeu pot să strige unii la alții, la deces : „Ne revedem la Domnul !” Revederea oamenilor pierduți va fi îngrozitoare în chinul veșnic ...

Într-adevăr, în puhoiul poporului nostru sunt amestecați credincioși și necredincioși, fac aceeași slujbă, aceeași muncă.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Văzut din afară, nu pare deloc să fie o deosebire așa de mare.

Și totuși, de îndată ce toți acești oameni au străbătut perdeaua morții, despre unul se spune :

„Intră în bucuria stăpânului tău !” (Matei 25,21), despre celălalt : „*Pe când era el în locuința morților*” (Luca 16 : 23).

Despărțit pentru totdeauna ; ce cuvânt grav ! ...

Încă ești în timp, încă poți schimba direcția veșniciei vieții tale. În care călătorie te afli ?

Spune totuși : încotro călătorești ? „În veșnicie !” ...

Dar unde în această eternă veșnicie ? Nu spune : „*Lucrul acesta nu-ți stie nici un om, încă nu s-a întors nici unul care să ne-o fi spus.*”

Aceasta este o minciună, ca tot ce diavolul le spune oamenilor la ureche, pentru a-i înșela.

Este Unul care S-a întors, Hristos, cel înviat, care este calea spre viață.

Citim despre nefericitul Iuda Iscarioteanul, că „a mers la locul lui.” (Faptele Apostolilor 1 : 25)

Când a ieșit afară, de la Isus, citim : „era noapte”. Noapte veșnică, dincolo de care nu mai luminează nici o dimineață.

El s-a despărțit pentru totdeauna de dragostea lui Dumnezeu și de copiii lui Dumnezeu.

Și tu vei merge cândva la locul tău, în locul unde aparții, potrivit stăpânului inimii tale.

Să dea Domnul, ca el să fie locul unde în Casa Tatălui toți copiii lui Dumnezeu își găsesc patria și bucuria veșnică! [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE BLÂNDEȚE

• Acela care nu-i măhnește pe cei căzuți nu se teme că, dacă el însuși cade, nimeni nu-l va ajuta. AMMARE MARVAZI

• În zilele de bunăstare, mângâie pe cei bătuți de soartă, fiindcă alinarea nefericiților abate nefericirea.

• Îndurând asuprirea, rabdă, căci blândețea zăvorăște porțile războiului.

• Fii blând acolo unde întâlnești împilare, fiindcă sabia ascuțită nu taie mătasea moale. SAADI [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ I Octav

• Purtat de membrii unei vechi și nobile ginte romane, **Octavius** se încadrează într-o serie de nume personale, folosite în epoca veche de multe popoare, care la origine desemnau ordinea nașterii copiilor dintr-o familie. Alături de *Primus* (al cărui corespondent în limba română este *Pîrvu*, de origine slavă), *Secundus* etc. romanii foloseau pentru al optulea copil pe Octavus, nume personal identic cu numeralul ordinal format de la *octo* „opt” ... [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **Noli me tangere** (lat. „Nu mă atinge !”) – Evanghelia lui Ioan (XX, 17). Aceste cuvinte, pe care Isus le-ar fi adresat Mariei Magdalena, au intrat pe calea literaturii în limbajul comun. Expresia are două sensuri. *La propriu*, ești poftit prin cuvintele de mai sus să nu te atingi de un lucru prețios, sacrosant ... *La figurat*, aceste cuvinte se folosesc cu referire la un personaj înconjurat de-o aureolă care-l face intangibil ; sau la un principiu, un text, o ordine stabilită etc., de care e grav și riscant să te atingi prin vorbă sau faptă. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 2

ULFILA Apostolul goților

În anul 367, iscându-se o neînțelegere între Atanaric și Fridigern, Ulfila a fost trimis de Fridigern în fruntea unei delegații la Valens, care comanda trupele imperiului de răsărit ce se aflau în Tracia, cu rugămintea să-l ajute în lupta contra lui Atanaric.

Acesta a acceptat și Atanaric a fost înfrânt. Trimiterea lui Ulfila în această delegație diplomatică ne dovedește stima de care se bucura în fața regelui și a poporului său.

Socrate susține că drept recunoștință pentru ajutorul dat în luptă, Fridigern, care și el era creștin, probabil câștigat de Ulfila, a adoptat pentru ai lui creștinismul în forma ariană care era dominantă pe acea vreme în imperiul Roman de răsărit.

Alții sunt de părere că arianismul a fost de timpuriu, căci aceasta e după Sinodul de la Constantinopol, unde Ulfila deja se declarase de partea lui Arie, ca și majoritatea participanților.

Ulfila a fost un distins bărbat de acțiune. Spre a ajuta pe goți să devină creștini, el și-a dat seama că e nevoie să aibă Biblia în limba lor. Fiindcă cunoștea bine greaca și latina, el s-a hotărât să o traducă.

Dar goții nu aveau alfabet, limbaj scris. Astfel că a trebuit să compună întâi alfabetul lor cu 24 litere, ca să poată exprima sunetele limbii teutonice a goților.

Biblia lui Ulfila a fost prima carte scrisă în limba gotică. Ea e străbunica literaturii germane.

„The Lion Encyclopedia of the Bible”, 1978, pagina 73, spune că o mare parte din textul tradus supraviețuiește în manuscrise, deși limba goților a murit de mult. În cei șapte ani de lucrare misionară în Goția, o mare parte din poporul got a devenit creștină. Auxențiu, biograful lui Ulfila spune că el a făcut creștini pe goți „în adevăratul înțeles al cuvântului”.

Desigur că nu a fost ușor. Goții aveau o fire foarte războinică. De aceea, când a tradus Biblia, Filostorg ne spune în Istoria Bisericii II, 5, că Ulfila cu multă înțelepciune a evitat să traducă cele două cărți ale lui Samuel și ale Împăraților, căci se gândea că acestea ar putea reaprinde în ei spiritul bătaios.

El a câștigat inima poporului pentru Cristos Domnul. Datorită lucrării sale intense și influenței ce o avea aproape ca a regilor, creștinismul s-a răspândit rapid în nordul Dunării, mai ales că o mare parte din populația băștinașă era deja creștină. Noua învățătură a afectat toate ramurile vieții goților. [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !*”